

ugentlige smaa Bidrag, som tilskydes af Medlemmerne, da vil det være til Fordeel for ham, og han gaaer da ind i den i Tillid til, at den eller de Personer, der staae i Spidsen for den, have anstillet rigtige Beregninger. Men nu vide vi jo, at — man kan næsten sige — Alle, paa enkelte Undtagelser nær, ere ubekjendte med, hvorledes saadanne Foreninger maae grundlægges for at kunne bestaae, og den menige Mand har derfor ikke nogen Garanti for, at en saadan Forening er godt grundlagt. Det spiller jo mangen en Gang en ikke uvigtig Rolle ved Dpretelsen af en saadan Forening, at de, der sætte sig i Spidsen derfor, derved ville danne sig et Levebrød, og dette er jo et Hensyn, som heller ikke ganske kan sættes tilside. Hvor skal saa den menige Mand søge Garanti for, at Foreningen er godt grundlagt? Det er nu dette, som jeg mener, at han skal kunne søge gennem Regjeringens Stadfæstelse af Statutterne for Foreningen. Regjeringen har ganske sikkert Midler ihænde til at kunne undersøge slige Foreninger og til at anstille de fornødne Beregninger om, hvorvidt de ere rigtig grundlagte, men den menige Mand har i Reglen ikke saadanne Kundskaber at tye til og at stole paa. Derfor mener jeg, at Regjeringen bør undersøge Statutterne og give dem sin Stadfæstelse. I dette Krav om, at Statutterne skulle være stadfæstede, mener jeg derhos, at det ogsaa ligger, at det tillige skal være Regjeringen forbeholdt at stadfæste Forandringer i disse Statutter. Thi hvad nytter det, at selve Lovene stadfæstes, naar ikke ogsaa mulige Forandringer blive stadfæstede? Ellers vil jo en Generalforsamling kort efter Lovenes Stadfæstelse uden videre kunne forandre dem og saaledes gjøre det Hele om paa en anden Basis end den, hvorpaa Foreningen oprindeligt stiftedes; man har Exempel paa, at Saadant er skeet. Jeg kan imidlertid ikke nægte, at jeg ved Siden af det Formaal, som directe kommer frem igjennem mit Underændringsforslag, nemlig at Lovene for de Foreninger, som omhandles i Lovforslaget, skulle have Regjeringens Stadfæstelse, tillige har havt et langt videre gaaende Formaal. Jeg tror nemlig, at Regjeringen, naar den selv vil, allerede har administrativt Ret til at

forlange de paagjældende Love forelagte, saaledes at den betingede Meddelelsen af de omhandlede Understøttelser til Foreningerne af en Stadfæstelse af deres Love, og derfor tror jeg ogsaa, at Regjeringen, naar mit Forslag bliver vedtaget med Hensyn til de heromhandlede Foreninger, og naar den vil gaae ind paa Tanken deri og virke i den Rind, som indeholdes i Forslaget, vil være istand til at gjenneføre det Selvsamme for alle saadanne større Foreninger: Sparekasser, Livsforikringselskaber, Albedomsforsørgelseskasser, og hvad nu alle disse Indretninger hedde, som have til Formaal at gavne den store Mængde, men hvis Formaal kun kan naaes, naar der ligger en tilstrækkelig god Sikkerhed til Grund for dem. Jeg skal ligefrem sige, hvad det er, der har bragt mig til at tænke herover, og hvorved Nødvendigheden deraf er kommen til at staae saa levende for mig. Det er den store Ulykke, som vi i Sommer have erfaret er overgaaet en stor Deel af Englands Befolkning derved, at det store Assuranceelskab „Albert“ gik fallit. Hvor frygtelige Ulykker skeer der ikke, naar en saadan Anstalt, hvori Tusinder have sat næsten hele deres Eiendom i den Mening, derved enten selv at skulle skaffe sig en Understøttelse paa deres gamle Dage eller ved deres Død at kunne fikre deres Esterladte en Capital, gaaer Fallit, saa at de ikke faae en Skilling, ja, maaskee endog bringes til Bettelstaven! Saadanne Ulykker bør, om muligt, forebygges, og det eneste Middel, der høves til at forebygge dem, er, tror jeg, en saadan Foranstaltning som den, jeg her har tilladt mig at foreslaae. Jeg kunde endog have ønsket, at den skulle have tilbagevirkende Kraft, saaledes at Regjeringen fik Indseende med alle den Slags Instituter, som findes her i Landet, og det saameget mere, som jeg har god Tro til, at de allerede bestaaende Instituter af denne Art staae temmelig godt og solidt. Netop i en saadan Periode er det, at man skal træffe Sikkerhedsforanstaltninger for at forebygge, at den Tid skulle komme, da slige Instituter ikke stode godt. Det er altsaa derfor, at jeg har tilladt mig at stille mit Forslag, og at jeg meget vilde ønske, at det høie Thing